

MOTION 1**ETT VÄL FÖRBERETT FÖRSVAR****MODERATA PARTIFÖRENINGEN I SKÖVDE
KOMMUN
PARTIFÖRENINGENS STYRELSE**

Det militära försvaret är den svenska säkerhetspolitikens yttersta instrument och därmed ett allmänt, gemensamt, nationellt intresse. Att värna och freda medborgarna från såväl inre som yttre fiender och hot är statens främsta och viktigaste uppgift. Det innebär att Sverige över tid måste ha klara av att upprätthålla en betryggande försvarsförmåga!

Förändrad inriktning

Det senaste decenniet har det militära försvarets inriktning främst varit inriktat mot internationella insatser. Sådana har ett stort värde och stödjer vår säkerhetspolitik. Genom deltagande i insatser intygar vi att vi är en aktiv och pålitlig samverkanspartner för fred och säkerhet. Men den internationella inriktningen har drivits väl långt av både politiken och myndigheten Försvarsmakten. Därför är det välgörande att vi ånyo diskuterar försvaret av Sverige.

Målbild 2019

2019 ska Sverige kunna sätta upp markstridskrafter motsvarande två brigadstridsgrupper, eller åtta manöverbataljoner med skiftande innehåll och varierande organisation. Förbanden bemannas med såväl tidvis som kontinuerligt tjänstgörande personal. Förbanden får därför, när de är fullt utvecklade, högre tillgänglighet än de gamla värnpliktsförbanden. Viktig och modern material och utrustning har tillförts och tillförs efterhand. Men det är uppenbart att dessa bataljoner med sin skiftande kvalitet inte är ämnade att möta och avvisa alla i en framtid tänkbara hot.

Planera och förbered för tillväxt

Om Försvarsmakten alltjämt ska ha uppgiften att försvara landet mot angrepp från en främmande makt – och det ska den – måste statsmakterna ge den rimliga förutsättningarna för detta. Försvarsplaneringen måste omfatta en längre tidshorisont och ge ett större utrymme för anpassning till omvärldsförändringar.

Regeringen måste vidta åtgärder för att den ska kunna

tillämpas med effekt. I grund och botten handlar det om planering och förberedelser. Vi måste tillåta oss en viss överkapacitet i en organisation som i övrigt inriktas mot att hålla två brigadstridsgrupper på fötter. Sådan överkapacitet kan övervägas i form av kvarvarande utbildningsplattformar, i tillgång till anläggningar, övnings- och skjutfält samt upprätthållandet av en befälskår som är dimensionerad för att genomföra utbildning och ledning av ytterligare förband än de kvarvarande förbandsenheter. Det handlar också om att över tiden bedriva militär verksamhet i områden av strategisk betydelse. Avmilitariseringen av Gotland rimmar illa med uppgiften att försvara landet. Den var ett misstag, som bör medges och åtgärdas.

Förfarandet är inte nytt. Tidigare har åtgärder, som bedömts nödvändiga för att vidmakthålla beredskap och förmåga, men som inte rymts inom ett begränsat budgetutrymme, skjutits på framtiden och beskrivits och dokumenterats som åtgärder för återtagande och tillväxt.

Medlemskap i NATO snarast

Sedan flera år är den väl intrummade svenska alliansfriheten skrotad. I den senaste utrikespolitiska deklARATIONEN betonar regeringen att Sverige, genom sitt medlemskap i EU, ”ingår i en politisk allians och tar ett solidariskt ansvar för Europas säkerhet”.

Regeringen säger vidare: ”Sverige kommer inte att förhålla sig passivt om en katastrof eller ett angrepp skulle drabba ett annat medlemsland eller nordiskt land. Vi förväntar oss att dessa länder agerar på samma sätt om Sverige drabbas. Vi ska både kunna ge och ta emot stöd, såväl civilt som militärt”.

Det är en långtgående deklARATION, som är bra, viktig och värdefull. Sverige ska inte stå neutralt. Men det är också en deklARATION som förpliktigar. Idag är saknas strukturer och förberedelser för att i realiteten uppfylla det som regeringen anger om att både lämna och ta emot stöd. Med nuvarande förbandsmassa skulle ett medlemskap i NATO innebära att trovärdigheten för svensk försvarspolitik skulle öka. Försvaret av Sverige skulle då inte längre vila endast på ett fåtal bataljoner samt löst uttryckta solidaritetsförklaringar.

Medlemskapet kan inte ses som särdeles dramatiskt. Svenska förband ingår dagligen i NATO-ledda operationer. Stridskrafterna är tränade och utrustade för att vara interoperativa. I flera av NATO:s staber deltar svenska officerare som observatörer. Det som saknas är inflytandet där besluten fattas.

Moderaterna har länge uppgivit att ett medlemskap i NATO ”är ett naturligt nästa steg”. Vi menar att det är dags att ta detta steg.

Partiföreningen föreslår stämman besluta:

- Att Moderaterna verkar för att planering för militär styrketillväxt införs som ett av Försvarsmaktens uppdrag och att resurser anpassas och avdelas för detta,
- Att Moderaterna verkar för att Sverige snarast blir medlem i NATO,
- Att sända propositionen vidare till Moderaternas partistyrrelse, samt
- Att sända propositionen vidare till Moderaternas i Skaraborg förbundsstämma.

FÖRBUNDSSTYRELSENS SVAR

Förbundsstämman 2011 beslutade bifalla en liknande motion varvid detta svar i sin huvudsak är en bekräftelse kring förbundets, på stämmans inrådan, uppfattning. Förbundsstyrelsen delar dock inte motionärens uppfattning om att snarast ansluta Sverige till NATO.

Försvarets förmåga att anpassa sig till de hot och risker landet står inför är alltid en angelägen fråga för ett ansvarstagande parti som Moderaterna. Rikets försvar är en kärnuppgift för staten och skall behandlas som så. Sedan den borgerliga valsegern 2006 har regeringen genomfört en ny försvarspolitik där tillgängliga och användbara militära förband är en ledstjärna. Detta är i grunden mycket positivt. Förbundsstyrelsen konstaterar att regeringen med Moderaterna i spetsen brutit en långvarig period av nedskärningar, förbandsnedläggningar och uppsägningar inom främst Försvarsmakten. Kontrasten mot tidigare socialdemokratiska regeringar är därmed stor. Den moderata försvarspolitikens skapar ett försvar som finns även utanför mötesrummen, som går att använda och som kan lösa de kvalificerade uppgifter som åligger våldsmonoplet i vårt samhälle.

Liksom motionären och årsmötet anser förbundsstyrelsen att det är självklart att försvaret ska kunna möta framtida hot och att såväl prioritering av förmågor och dimensionering ska göras därefter. Motionären nämner särskilt förmågor och förband som är knutna till arena mark. Förbundsstyrelsen vill därför föra fram att såväl dagens som framtidens hot kan mötas med olika förmågor och att det är landets försvarsförmåga som helhet som måste bedömas.

I försvarsberedningens uppgifter ingår bland annat en bred omvärldsanalys och att se på de hot och risker Sverige står och kan stå inför. Förbundsstyrelsen understryker att om omvärldsanalysen innebär krav på försvarsförmågor som går att skala upp i högre omfattning än idag, ska detta också bli underlag för den förda försvarspolitik. Förbundsstyrelsen vill dock poängtera att krav på skalbarhet uppåt inte får bli en ursäkt till att återskapa 90-talets och tidiga 2000-talets pappersförband och skrivbordsprodukter. Moderaterna värdesätter verklig militär förmåga snarare än dåtidens påstådda.

Motionären och årsmötet lyfter också frågan om Sveriges alliansfrihet och förbundsstyrelsen konstaterar att det

vi idag vet om tidigare regeringars förehavanden under främst kalla kriget sätter stora frågetecken kring, och få likhetstecken mellan, den då förda utrikes- och säkerhetspolitiken och den stundom slagkraftiga retoriken på hemmaplan.

Genom en rad beslut beskriver sig dock inte längre Sverige som militärt alliansfritt och medlemskapet i EU samt våra nära samarbeten med grannländer och likasinnade har skapat en (måhända) löst förpliktigande försvars- och säkerhetspolitisk solidaritet i vår del av världen. Sverige har uttalat att vi förväntar oss att andra hjälper oss, liksom vi uttalat att hjälpa våra grannar i händelse av kris eller krig. Det är bra men det krävs mer.

De länder Sverige samarbetar med idag, såväl ekonomiskt och politiskt som kring försvar och säkerhet, är

nästan uteslutande NATO-anslutna. Av de fem nordiska länderna är tre medlemmar och det mesta av våra landgränser är mot NATO-landet Norge. Vidare är nästan samtliga EU-länder också medlemmar i NATO. Geografiskt täcker NATO idag hela de södra och nästan hela östra kusterna av Östersjön. Atlantpakten är således vare sig en avlägsen eller exotisk företeelse – den är vardag och helt naturlig i vår del av världen.

Förbundsstyrelsen biträder linjen om ett svenskt NATO-medlemskap men uttrycker förståelse inför att svenska folket kan behöva ytterligare betänktetid. Förbundsstyrelsen ser också vikten av att ett svenskt NATO-medlemskap åtnjuter ett politiskt brett och långsiktigt stort stöd i Sveriges riksdag.

FÖRBUNDSSTYRELSEN FÖRESLÅR STÄMMAN BESLUTA:

Att bifalla att-sats 1, samt

Att avslå att-sats 2 och 3.

Björn Thodenius och Jan-Erik Wallin reserverade sig mot beslutet att bifalla att-sats 1 till förmån för eget förslag om att besvara den samma.